

Okręgowy Sąd Lekarski w Gdańsku
80-204 Gdańsk
ul. Śniadeckich 33
OSL- 17/Wu/2013

O r z e c z e n i e

W dniu 2014r. w siedzibie Okręgowego Sądu Lekarskiego w Gdańsku, Okręgowy Sąd Lekarski w składzie:

Przewodniczący
Członkowie
.....
Protokolant

w obecności Okręgowego Rzecznika Odpowiedzialności Zawodowej
.....

po rozpoznaniu sprawy p-ko lek., córce
..... i z domu, ur. w,
nr prawa wykonywania zawodu, nr rejestru

obwinionej o brak staranności podczas porodu paniw
dniu w SPZOZ w polegającej na braku intensywnego
nadzoru nad czynnością serca płodu wobec odchodzenia zielonego płynu
owodniowego i zwolnienia czynności serca płodu, w wyniku czego urodziło się
dziecko w stanie ciężkiej zamartwicy, które zmarło, co stanowi naruszenie art. 8
Kodeksu Etyki Lekarskiej

na mocy art. 53 i 78 ustawy z dnia 2 grudnia 2009 roku o Izbach
Lekarskich (Dz. U. Nr 219, poz. 1708)

I uznał winną zarzucanego lek. czynu jw. i zgodnie z
art. 83 ust. 1 przywołanej ustawy ukarał karą upomnienia,

II kosztami postępowania postanowił obciążyć ukaranego lekarza.

Członkowie	Przewodniczący
.....
.....

UZASADNIENIE:

Wyrokiem z dnia 2013 r. Okręgowy Sąd Lekarski w Gdańsku (*zwany w dalszej części uzasadnienia OSL*) wydał wyrok skazujący wobec lek. (*zwanej w dalszej części uzasadnienia Obwinioną*) i wymierzył karę upomnienia.

dowód: orzeczenie OSL z2013r.

Obwiniona w przepisany ustawowym terminie złożyła odwołanie od powyższego orzeczenia do Naczelnego Sądu Lekarskiego (*zwanego w dalszej części uzasadnienia NSL*) w dniu 2013 r.

dowód: odwołanie lek.

Wyrokiem z dnia 2013 r. NSL uchylił zaskarżone orzeczenie i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania przez Okręgowy Sąd Lekarski w Gdańsku. W uzasadnieniu NSL wskazał, że odwołanie jest jedynie częściowo zasadne. Zasadny jest bowiem jedynie zarzut naruszenia prawa do obrony wskutek tego, że OSL oparł swoje rozstrzygnięcie na materiałach z postępowania karnego. Zdaniem NSL materiały te powinny być włączone w taki sposób, aby strony miały w każdym czasie możliwość zapoznania się z ich treścią.

dowód: orzeczenie NSL z dn 2013

Ponownie rozpoznając sprawę Sąd ustalił i zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności wskazać trzeba, że Sąd w niniejszym postępowaniu miał na względzie dyspozycję z art. 442 § 1 i 2 k.p.k., zgodnie z którą w wypadku przekazania sprawy do ponownego rozpoznania sąd orzekający w pierwszej instancji, przeprowadzając postępowanie w zakresie dowodów, które nie miały wpływu na uchylenie wyroku, może poprzestać na

ich ujawnieniu, jak również przeprowadzenie postępowania w zakresie, który miał wpływ na uchylenie orzeczenia przez NSL w dnia 2013r. W tym zakresie Sąd w całości przyjął za własne ustalenia co do stanu faktycznego, znajdujące się w uzasadnieniu wyroku OSL z dnia 2013.

Sąd prowadził rozprawę pod nieobecność Obwinionej, o którym to terminie Obwiniona została skutecznie powiadomiona w dniu2014r. w czasie wizyty w Sekretariacie Sądu, gdy zapoznawała się z aktami sprawy (*dowód: własnoręczny wpis Obwinionej w aktach sprawy z dn. 2014*) oraz za pośrednictwem ustanowionego obrońcy, który zapoznawał się z aktami sprawy. Na rozprawie odczytał protokoły przesłuchań Obwinionej (z dnia 2012r. z akt Prokuratury Rejonowej w sygn. ; z dnia2010r., z dnia2011r wraz z wyjaśnieniami na okoliczność tego przesłuchania z dnia2011r.; z dnia2012r i z dnia 2013r.), które następnie zaliczono w poczet materiału dowodowego.

Sąd zaliczył w poczet materiału dowodowego także znajdujące się w aktach sprawy rekomendacje w sprawie dokonywania czynności w czasie prowadzenia porodu.

Sąd postanowił także o włączeniu do materiału dowodowego następujących dokumentów z akt Prokuratury Rejonowej w : sygn. (*protokoły z przesłuchania świadków: (K -....), (K ... -....) (K-....), (K ...-....); pisemną opinię biegłego wraz z jej uzupełnieniem (K ...-....) i (K ...-....), lek. (K-...-....)*). Sąd uznał za wiarygodną i zaliczył w poczet materiału dowodowego dokumentację medyczną SPZOZ Szpitala w (K ...-....), protokoły przesłuchań (K ...-...., (K ...-....), opinię biegłego (K ...-....).

W ocenie Sądu Stronom, bez wątplenia, znane były przyczyny uchylenia poprzedniego orzeczenia przez NSL, który uznał zarzuty za niezasadne,

podkreślając, że uchylenie następuje w celu zapewnienia Obwinionej pełnego prawa do obrony, w szczególności polegające na umożliwieniu zapoznania się z dokumentami znajdującymi się w dołączonych aktach z ww. prokuratury. Obwiniona i jej ówczesny obrońca, mieli pełną świadomość takiego stanu rzeczy, co najmniej od dnia 2013 roku. W ocenie Sądu, w zakresie nowowprowadzonego postępowania z zakresu odpowiedzialności zawodowej prawa Obwinionej zostały zabezpieczone. Spełnione tym samym zostało zalecenie NSL w Warszawie, zawarte w uzasadnieniu orzeczenia z dnia 2013r.

Sąd wskazuje także, że nie było podstaw do kolejnego odroczenia sprawy na wniosek obrońcy i wyznaczenia nowego terminu. Zauważyć bowiem trzeba, że pismo obrońcy (*wniosek o odroczenie rozprawy na czas oznaczony w celu pełnego zapoznania się z aktami sprawy*) wpłynęło do tut. Sądu w dniu 2014r. W tym zakresie Sąd zważył, że obrońca w uzasadnieniu wskazał na treść art. 404 par. 1 k.p.k. W uzasadnieniu wskazał, że okolicznościami przemawiającymi za jego wnioskiem, jest to, że został przez obrońcę złożony wniosek o sporządzenie pełnej dokumentacji z akt sprawy, sprawa ma skomplikowany i wieloaspektowy charakter, jak również na to, że nie tak dawno obrońca objął niniejszą sprawę. W pierwszej kolejności wskazać trzeba, że zgodnie z treścią art. 404 par. 1 k.p.k., Sąd może odroczyć rozprawę tylko wtedy, gdyby zarządzenie przerwy nie było wystarczające. Zauważyć trzeba od razu, że w tym przepisie nie wskazano ewentualnych przyczyn, które dawałyby Sądowi podstawę do odroczenia. Podstawy takie znajdują się bowiem w art. 401 par. 1 k.p.k. są to: wypoczynek, sprowadzenie dowodu albo inna ważna przyczyna. Każda z tych przyczyn pozwala Sądowi na zarządzenie przerwy w rozprawie do 21 dni, zaś odroczenie jest stosowane wtedy, gdy zarządzenie przerwy nie byłoby wystarczające, co oznacza, że Sąd w danej

sytuacji uznaje, że 21 dni przewidziane na przerwy będzie zbyt krótkim czasem i jest konieczność wyznaczenia odleglejszego terminu.

Sąd uznał, że ww. wniosek obrońcy o odroczenie nie mógł zostać uznany za uzasadniony. Z treści wniosku o odroczenie z dnia 2014r. nie wynika, aby zachodziła konieczność odroczenia ze względu na wypoczynek lub sprowadzenie dowodu. Nie zachodzi także „inna ważna przyczyna”, gdyż obrońca w zasadzie tożsamy wniosek zgłosił w dniu2014r. a Sąd ten wniosek w dniu 2014r. uwzględnił i wyznaczył nowy termin rozprawy na dzień 2014r. O terminie tym obrońca został od razu zawiadomiony. Wskazana we wniosku chęć dokonania analizy wszystkich dokumentów „takiej ważnej przyczyny” stanowić nie może. Obrońca ów okresie od 2014r do2014r. miał 21 dni, aby zapoznać się a aktami i takiej analizy dokonać.

Nadto zważyć trzeba, że obrońca miał przez ten czas nieograniczoną możliwość zapoznawania się z aktami i załącznikami (tj. aktami sprawy karnej) w tym, choćby w dniu 2014r. podczas jego osobistej wizyty w Sekretariacie OSL w Gdańsku. Nadto z tymi aktami w dniu2014r. zapoznawała się sama obwiniona.

Ponadto nie może uzasadniać odroczenia rozprawy złożenie wniosku o doręczenie kopii konkretnych dokumentów z akt sprawy. Nie może to w żaden sposób wstrzymywać toku sprawy. Na marginesie wspomnieć należy, że k.p.k. nie przewiduje możliwości wydania kserokopii pełnej dokumentacji, ale kserokopie konkretnych dokumentów z akt sprawy. Sprecyzowanie przez obrońcę (wskazanie których dokumentów z akt się domaga) i wniesienie opłaty skutkuje tylko tym, że kopie zostaną wydane obrońcy niezwłocznie tzn. tak szybko, jak to możliwe.

Nie stanowi ważnej przyczyny uzasadniającej odroczenie rozprawy okoliczność, że sprawa ma „skomplikowany i wieloaspektowy charakter” oraz „niedawne objęcie sprawy” przez obrońcę. Nie mogą stanowić przesłanki do odroczenia rozprawy tego rodzaju okoliczności. W ocenie Sądu obrońca powinien tak zorganizować sobie pracę, aby mieć możliwość zapoznania się, czy też dokonania analizy dokumentów w aktach sprawy – obrońca został ustanowiony w dniu2014r. i miał możliwość działania przez kolejnych 24 dni. Nieznajomości akt sprawy przeczy zresztą sam obrońca, albowiem zgłosił w dniu 2014r. w formie pisemnej szczegółowe wnioski dowodowe (o przesłuchanie dwóch świadków i dowód z opinii biegłych) i -co istotne-wniosek ten zawiera uzasadnienie.

Zdaniem Sądu wniosek zmierzał jedynie do nieuzasadnionego przedłużenia postępowania. Obwiniona wiedziała o przyczynach uchylecia poprzedniego orzeczenia OSL przez NSL (doręczono Jej bowiem odpis uzasadnienia orzeczenia NSL we 2013r), a mimo to nowego obrońcę ustanowiła dopiero w 2014r., po około miesiącu od powzięcia wiedzy o wyznaczeniu nowego składu OSL i nowym terminie rozprawy. Zgodnie z treścią art. 366 par 2 k.p.k., przewodniczący powinien dążyć do tego, aby rozstrzygnięcie sprawy nastąpiło na pierwszej rozprawie głównej, co oznacza obowiązek przeciwdziałania wszelkim działaniom, które to uniemożliwiają. Dodać trzeba, że Obwiniona posiadała wiedzę, że do akt sprawy niniejszej są dołączone akta Prokuratorskie - zarówno z treści orzeczenia OSL, jak i dodatkowo została o tym poinformowana w treści wezwania z dnia 2014r. Nie może zatem dzisiaj być skutecznie podnoszona jako argument za odroczeniem nieznajomość tych akt przez obrońcę.

Nie można pominąć także kwestii natury „technicznej” możliwości zapoznania się z aktami - akta sprawy liczą niecałe dwa tomy, zatem istniała

realna możliwość zapoznania się z nimi przed wskazany powyżej przez okres 3 tygodni od momentu ustanowienia obrońcy do dnia rozprawy.

W świetle zebranego materiału dowodowego Sąd uznał Obwinioną lek. winną zarzucanego jej przewinienia zawodowego tj. braku staranności podczas porodu pani w dniu 2009 roku w SPZOZ w, polegającej na braku intensywnego nadzoru nad czynnością serca płodu wobec odchodzenia zielonego płynu owodniowego i zwolnienia czynności serca płodu, co skutkowało nierozpoznanie zagrożenia płodu i urodzeniem się dziecka w ciężkiej zamartwicy.

Swoim postępowaniem Obwiniona lekarz naruszyła art. 8 Kodeksu Etyki Lekarskiej (KEL) dotyczący obowiązku postępowania diagnostycznego i leczniczego z należytą starannością. Norma zawarta w art. 8 KEL, jednoznacznie wskazuje lekarzowi, że powinien przeprowadzać wszelkie postępowanie diagnostyczne, lecznicze i zapobiegawcze z należytą starannością, poświęcając im niezbędny czas.

Wymierzając lekarz karę upomnienia, Sąd wziął pod uwagę również okoliczności przemawiające na korzyść Obwinionej tzn. dotychczasową niekaralność, nienaganną pracę i duże doświadczenie w dziedzinie położnictwa oraz fakt, że taki przypadek wydarzył się po raz pierwszy w wieloletniej praktyce położniczej Obwinionej. Sąd wziął także pod uwagę obciążenie wynikające z dużej ilości pracy przypadającej na jednego lekarza i jedną położną w czasie dyżuru w dniu 2009 roku.

Mając powyższe na uwadze Sąd postanowił wymierzyć lek. karę upomnienia. Sąd uznał, że taka kara będzie adekwatna do stopnia winy lekarza, naruszenia przez niego zasad etyki i deontologii zawodowej. Wymierzenie innej (w domyśle surowszej) kary w ocenie Sądu byłoby zbyt surowe.

Na koniec wskazać trzeba, że w przypadku ukarania Obwiniony lekarz – zgodnie z zapisami ustawy o izbach lekarskich - ma obowiązek ponieść koszty postępowania i takiej też treści orzeczenia tut. Sąd miał obowiązek wydać.

Członkowie

.....

.....

Przewodniczący

.....